

## Jakso 4 STOP

### Sisällys

1. Introsoitto
2. Alkupuhe

Tervetuloa kuuntelemaan Iki-ihmisten pyhäkoulua, jonka teille kaikille tarjoaa Kuusamon luterilainen seurakunta. Iki-ihmisiä ovat kaikki, joilla on ikää, ihmisyyttä ja tahto kohti ikuisuutta. Pyhäkoulu alkaa N - Y - T - NYT - pysykää kiinni keinutuoleissanne!

3. Lasten liikennelaulu
4. Hartaus-puhe

Kello näyttäisi olevan neljä, ja kohta alkaa tulla pimeä. Voisikohan sitä vielä lähteä ulos tämän kipeän jalan kanssa. Yrittäisinkö kävellä vaikka korttelin ympäri. Ei, ei – ulkona voi olla liukasta tähän aikaan vuodesta, saatan vaikka kaatua ja taittaa vielä kätenikin. Ja sitten ei olisi enää vain kipeää jalkaa, vaan kipeä käsikin. Parempi vain pysyä turvallisesti kotona näin syksyllä. Tosin enhän minä kesälläkään kauheasti ulkona käynyt. Sanoivat uutisissa, että hyttysset saattavat levittää nykyään vaikka mitä tauteja. Enkä minä niitä halua. Ei, parempi olla vain kesät kotona, ja odottaa että hyttysset on kadonneet. Niin, ja syksy, koska kadut voivat olla jäässä. Niin! Sitten talvella voi lähteä ulos! Tosin silloin kyllä on niin pimeä, että jos minä kaatuisin vahingossa hankeen enkä pääsis sieltä ylös, niin näkisikö kukaan edes minua sieltä, ja tulisi auttamaan. Sinne jäisin koko yöksi pakkaseen makaamaan. Ei, parempi olla kotona talvella! Keväällä sitten voi käydä ulkona, kun aurinko on sulattanut lumet ja lämpötila on reilusti plussalla. Tosin keväällä on kyllä aina niin paljon siitepölyä ja katupölyä ilmassa, että eihän sinne uskalla lähteä kävelemään. Sitten on nenä tukossa koko viikon, ja yöt vaikeita, kun ei hengitys kulje. Turvallisempi olla vain sisällä. Tosin on sisällä asunnossakin huonepölyä. Eihän sekään varmaan keuhkoille ja sieraimille hyvää tee – toisinaan aamuisin niin kovasti yskittääkin, enkä tiedä mikä. Vaikka siivoankin ahkerasti!

Kerran viikossa viikkosiivous, ja joka päivä pyyhin pölyt pöydältä, kirjahyllystä ja ikkunan karmeista. Pitäähän se vireänä, kun ei tarvitse jäädä paikalleen. Ja siivoamisen jälkeen käyn aina viemässä roskat. Tosin syksyllä ja talvella pitää laittaa saappaisiin ne sellaiset, mitkä ne nyt on, raudat, etten vaan liukastu, ja kesällä vaatteita useampi kerros ettei hyttysset pääse pistämään. Roskien viennin jälkeen on sitten aina hyvä aika katsoa uutiset. Tukevasti sohvalla istuen. Tuoli on vähän vaarallinen, jos vaikka nukahtaisin ja kaatuisin. Sohvalle se ei haittaa – ei kävisi kuinkaan. Tosin enhän minä koskaan nukahda, sillä kahvit keitän aina ennen uutisia, jotta jaksan niiden jälkeen tiskata päivän tiskit. Tiskien jälkeen laitan aina tulet takkaan, jotta tupa pysyy lämpimänä. Kylmettyisin vielä muuten illalla. Ennen nukkumaan menoa järjestän aina tavarat järjestykseen päivän jäljiltä. Muutenhan siinä olisi tyhjää aikaa ainakin puoli tuntia – minä kun menen aina nukkumaan tasan klo 22.00. En minuuttiakaan yli. Ja nukahdan heti.

Tai en aina ihan heti, joskus jokin mennyt asia alkaa pyörimään mielessä, jotkin menneisyyden tapahtumat – mutta silloin minä nousen ylös, ja tulen keittiöön pyyhkimään uudestaan pölyt. Ja sitten takaisin nukkumaan. Ja sitten kyllä nukahdan heti. Ellei taas jokin ikävä asia palaa mieleen

## STOP

vuosikymmenien takaa – mutta silloin nousen taas ylös, ja käyn vielä järjestelmässä jotain muuta. Mutta sitten viimeistään menen nukkumaan – ja nukun kuin lapsi aamuun asti.

Aamulla nousen ylös klo 7.00, joka aamu, ja laitan kahvin kiehumaan, haen lehden, ja laitan ne jutut ne rautajutut, kiinni saappaisiin etten liukastu. Sitten luen lehden ja juon kahvin. Sitten pohdin yleensä ulos menoa mutta jään sisälle, kun ulkona on sen verran vaarallista. Turvallisempaa sisällä. Sitten päivälle on omat askareensa. Ja sitten taas illan askareet. Näinhän ne kaikki päivät kuluvat. Paitsi tiistaisin! Silloin tilaan aina taksin, ja käyn kaupassa tekemässä viikon ruokaostokset. Niin tein tänäänkin, tänään kun on tiistai. Matkaa kauppaan on 5 kilometriä. Tai 4,7km jos olemme tarkkoja. Se näkyy taksin mittarista. Taksi hakee minut aina kotipihalta. Olen pyytänyt kuskia aina ajamaan oven eteen etten liukastu, kun en voi kauppaan laittaa niitä juttuja – mitä ne nyt olikaan – kenkiin kiinni. Mitä muut nyt sanoisi, jos sellaiset jaloissa kaupassa kävelisin. Kun lähdemme taksilla pihasta käännyimme ensin oikealle, sitten ajamme 3 kilometriä suoraan, sitten käännyimme jälleen oikealle. Sitten ohitamme sen koulun, jota itsekin kävin, kun olin pieni. Ja siinä kohden taksikuski aina hiljentää, kun siinä on se lasten tienylityskohta. Lapsena sitä itselläkin oli vielä tuollaista iloa kuin niillä lapsilla. Iloisesti aina moikkaavat taksikuskille, kun kuski antaa heidän mennä edeltään tien yli. Siinä on sellainen suojatie juuri ennen kaupaa.

Lapsena elämä oli niin erilaista. Sitä pystyi vielä tehdä kaikkea niin vapaasti, mikähän senkin vaikuttaa, että enää ei uskalla. Takaisin kotiin taksikuski ajaa aina toista reittiä ruuhkien vuoksi. Tosin viimeinen risteys ennen kotitielle kääntymistä on kyllä pitkäväteinen kohta. Siinä on ollut kaikki nämä vuodet se sellainen STOP -merkki. Taksikuski aina pysähtyy siihen, vaikka minä kyllä sanon aina, ettei hänen tarvitse. Ei hän minua ikinä kuuntele, sanoo vain joka kerta, että parempi kuitenkin pysähtyä. Minä en niin välittäisi pysähtyä, kun mieleen alkaa vain paikalla ollessa ja odottaessa nousemaan kaikkia ikäviäkin tapahtumia vuosikymmenten takaa. Aika kuluu siinä istuessa niin hitaasti. En minä niitä asioita haluaisi miettiä. Ja usein siinä risteyksessä kulkee paljonkin autoja – ja niin oli tänäänkin – ja siinä me sitten tänäänkin seisottiin sen STOP -merkin kohdalla pitkiä minuitteja.

Lähetin kerran kaupungillekin oikein kirjeen, että poistaisivat sen STOP-merkin siitä risteyksestä mutta sanoivat, että se on siinä kaikkien turvaksi. Minulla on se kirjekin tässä, minkä he lähettivät. Eilen illalla nimittäin, kun ajatukset alkoivat taas pyöriä mielessäni, nousin tapani mukaan heti pyyhkimään pölyjä kirjahyllystä. Kirjoja nostellessani Raamatun välistä putosi tämä kirje. En yhtään ymmärrä miten se sinne oli joutunut.

Kirjeessä sanottiin näin: ”Kiitos kirjeestänne. Kyseinen kotimatkanne viimeinen risteys on hyvin vilkas risteys. Liian monet matkalaiset eivät ole huomanneet jarruttaa ajoissa tässä kohden, jolloin on tapahtunut monia onnettomuuksia. Olemme sen vuoksi laittaneet tuohon risteykseen STOP-merkin muistuttamaan, että kaikkien olisi tässä kohden matkaansa hyvä hiljentää vauhtia, pysähtyä, katsoa molempiin suuntiin, ja jatkaa vasta sitten matkaa, kun matkan jatkaminen on varmasti turvallista. Näin toivomme kaikkien matkalaisten pääsevän lopulta perille. Turvallista matkaa toivottaen, STOP-merkin asentajat.” Näin ne vastasivat.

Noh, olen jostain syystä lukenut tätä vastausta läpi monta kertaa. En saanut taaskaan unta, joten kello on jo yli yksitoista. Alkoivat taas menneet asiat pyöriä mielessä, ja päädyin lukemaan tätä kirjettä. Jokin siinä ei jättänyt rauhaan. En tainnut pohtia sitä niin paljon silloin kun sen postissa sain. Silloin taisin vain olla ärtynyt kirjoittajille, kun eivät sitä merkkiä suostuneet poistamaan.

## STOP

Taisin kyllä jälkeenpäin katsoen olla vähän hölmö, kun edes kirjoitin tuollaista. Enhän minä toivo kenenkään siinä risteyksessä onnettomuuteen joutuvan. Kaikkien parhaaksihan se STOP-merkki siinä on. Mikä kiire minulla nyt on, kun en jouda paria minuuttia paikallani istumaan. Ja mitä se haittaa, jos ne menneet pysähtyessä mieleen nousevat. Ehkä se on tarkoituskin. Kai sitä olisi hyvä nekin nurkat siivota ennen nukkumaan menoa – ei niitä kukaan muukaan siivoa, jos en minä. Ja enhän minä halua, että minä niihin sotkuihin enää myöhemmin törmään. Kerran pesty on kuitenkin tässä tapauksessa pesty lopullisesti. Taitaa olla minunkin aika pysähtyä, katsoa oikealle, vasemmalle, ja vielä kerran oikealle, ja mennä vasta sitten seuraavan tien yli.

5. Sinua siunata tahdon -laulu
6. Raamatunlauseiden alkuintro

Iki-ihmisten Pyhäkoulun viimeisessä osuudessa pääosassa on sininen pieni pussi, jossa on raamatunkohtia pienillä lapuilla. Tästä pussista joka jaksossa nostetaan summa mutikassa yksi lappu ja pyritään sen jälkeen viisaasti neuvomaan itseä, miten tätä raamatunkohtaa tulisi tulkita tänään, tässä ja nyt. Kuulijan tehtäväksi jää arvioida, olisiko tällä raamatunkohdalla sanottavaa myös juuri hänelle tänään, tässä ja nyt.

7. Raamatunlauseen nosto

Ja tänään olemme taas tämän jo tutuksi tulleen sinisen pussukan äärellä, joka on täynnä raamatunkohtia. (nosto) Ja täältä, jälleen katsomatta, nostan yhden raamatunkohdan, ja tämän päivän kohta on Jesajan kirjasta luvusta 6 jae 8. ”Ja minä kuulin Herran äänen sanovan, kenenkä minä lähetän. Kuka menee meidän puolestamme.” Ainakin tulee mieleen se, että kohdan perusteella Jumala etsii ihmisiä, joita hän voisi lähettää. Hän voi etsiä jopa ihan yhtä ihmistä, jonka hän voisi lähettää jonnekin tekemään omaa tehtäväänsä. Ehkä tästä tulee mieleen jopa se, että voiko olla niin, että Jumalan voi olla joskus jopa vaikea löytää, kenenkä hän lähettäisi. Kuka menee niiden puolesta, jotka ei voi sitä sanomaa viedä. Ehkä tästä jää se tänään pohdittavaksi, että voisiko Jumala lähettää minut jonnekin, voisinko minä olla se, joka voisi lähteä – sinne minne Jumala haluaa lähettää?

8. Loppupuhe

Pysähtymisen opettelu ei ole koskaan myöhäistä ja usein se on tarpeellinen taito. Jos ei itse tule pysähdelleeksi, saattaa Stop-merkkinä toimia monenlaiset asiat. Etenkin elämän käännekohtissa voi olla hyvä seisahtua. Tällöin on hyvä myös tarttua siihen tuttuun Raamattuun. Mikä hyvänsä onkin pysähtymisen syy, Jumala puhuu usein Sanansa kautta ihmisen sisimpään. Jumala on esimerkiksi luvannut, että Hän parantaa meidät haavoistamme. 1 Piet 2:24 ”Itse, omassa ruumiissaan, hän ”kantoi meidän syntimme” ristinpuulle, jotta me kuolisimme pois synneistä ja eläisimme vanhurskaudelle. ”Hänen haavansa ovat teidät parantaneet.” ” Tämän sanan jätän kaikille lohdutukseksi. Lopuksi toivotankin kaikille hyviä aikoja, sopivia pysähdyshetkiä, lepoa. Ja sitä, että Herra siunaisi sinua, varjelisi sinua, että hän valistaisi kasvonsa sinulle ja olisi sinulle armollinen. Että hän kääntäisi kasvonsa sinun puoleesi ja ennen kaikkea, että hän antaisi sinulle Rauhansa. Sitä tarvitaankin, sillä seuraavassa jaksossa olemme touhukkaina ei-kädentaitojen vaan seläntaitojen parissa! Mitä ne ovat, selvinnee siis tuolloin.

9. Iki-ihmisten pyhäkoulun toimitti: Käsikirjoitus ja puheisuus pastori Mauno Lehto. Musiikki kanttori Maria Suviaro.